Киця-Миця з Коломиї
Малюночки несла сині,
Дірка в торбі, та байдуже! —
Поспішала Киця дуже.

Киця торби не зашила
Та й малюнки розгубила.
Крілик-Трілик-шулавило
Біг до шевчика по шило.

Позбирав усі малюнки,
Позбирав усі рисунки.
Прикрасив він ними хату,
Ще й зробив собі загату...

— Чи ж то, любий друже Крілю,
Такий звичай на Поділлю:
Що знайдете — те вже й ваше?
Віддавай нам те, що наше!

— Хто ж то, люба Кицю-Мицю,
Йде на ринок у столицю,
Йде собі до Коломиї —
І торбини не зашиє?!

Тільки трошки посварились,
Та до суду не водились,
Бо таки, сказати правду,
То обоє провинились.